

ST·OLAV

K A T O L S K T I D S S K R I F T

• F R A M K R I S T M E N N F R A M •

6 4 Å R G A N G

14. AUGUST 1952

A V I N N H O L D E T :
BEFOLKNINGSPROBLEMET - TROSLIV - OVERBEFOLK-
NING OG BARNEBEGRENSNING - FEIRINGEN AV
KONG HAAKONS 80 ÅRS DAG - NORDISK UNG-
DOMSLEDERSKOLE - NOTISER - UTENLANDSNYTT.

NR.
29
30

NESTE NUMMER KOMMER 28. AUGUST 1952.

VÅRE KIRKER

Gudstjenester på søn- og helligdager

OSLO

St. Olavs kirke, Akersv. 1.
Sokneprestkontoret, tlf. 41 41 61
(Prestegr. og Biskopen 42 52 87).
Kl. 7: Stille messe.
Kl. 8.15: Fromesse m. preken.
Kl. 9.45: Low Mass. English Sermon.
Kl. 11: Høymesse m. preken.

St. Hallvards kirke, Urtegt. 29.
Soknepresten, tlf. 68 08 68.
Kl. 8: Fromesse.
Kl. 10.30: Høymesse m. preken.

St. Dominikus kirke, Neuberggt. 15.
Dominikanerne, tlf. 44 23 24.
Kl. 8.15: Fromesse
Kl. 10.30: Høymesse m. preken.

Jesu Hjerter kapell, Nyv. 17, Stabekk.
Soknepresten, tlf. 53 77 35.
Kl. 9.05: Fromesse.
Kl. 10.45: Høymesse.

Grefsen kapell, Gladsveg 23.
Prestegården, tlf. 37 45 90.
Kl. 9.30: Høymesse.

Vår Frue Villars kapell,
Montebello, Smestad.
Prestegården, tlf. 55 81 21.
Kl. 8.30: Høymesse.

ARENDAL:

St. Franciskus kirke, Tyholmen.
Soknepresten, tlf. 2209.
Kl. 8: Fromesse. Kl. 10.45: Høymesse.

BERGEN:

St. Paul kirke, Christiesgt. 16.
Soknepresten, tlf. 15 410.
Kl. 8: Fromesse. Kl. 10.30: Høymesse.

DRAMMEN:

St. Laurentius kirke, Cappelens gt. 1.
Soknepresten, tlf. 2019.
Kl. 8.30: Fromesse. Kl. 10.30: Høym.

FREDRIKSTAD:

St. Birgitta kirke.
Soknepresten, tlf. 1438.
Kl. 8.15: Fromesse. Kl. 10.30: Høym.

HALDEN:

St. Peter kirke, Kr. V.s pl. 1.
Soknepresten, tlf. 1168.
Kl. 8: Fromesse. Kl. 10.30: Høymesse.

HAMAR:

St. Torfinn kirke, Torggt. 113.
Soknepresten, tlf. 1751.
Kl. 8: Fromesse. Kl. 11: Høymesse.

HAUGESUND:

St. Josef kirke, Haraldsgt. 21.
Soknepresten, tlf. 3195.
Kl. 8.30: Fromesse. Kl. 11: Høymesse.

HØNEFOSS:

St. Theresia kirke, Vesterntangen.
Soknepresten, tlf. 266.
Kl. 8: Fromesse. Kl. 10.30: Høymesse.

KRISTIANSAND S.:

St. Ansgar kirke, Kirkegt. 3.
Soknepresten, tlf. 4225.
Kl. 8: Fromesse. Kl. 10.30: Høymesse.

LILLESTRØM:

St. Magnus kapell, Halvdansgt. 5.
Kl. 8.30: Fromesse. Kl. 11.15: Høymesse.

PORSGRUNN:

Vor Frue kirke, Sverresgt.
Soknepresten, tlf. 50 793.
Kl. 7.45: Fromesse. Kl. 10.30: Høym.

STAVANGER:

St. Svithun kirke, Dronningsgt. 8.
Soknepresten, tlf. 25534.
Kl. 8: Fromesse. Kl. 10.30: Høymesse.

SYLLING:

St. Hallvard kapell.
Presteboligen, tlf. 9028.
Kl. 9.30: Høymesse.

TØNSBERG:

St. Olavs kapell.
Soknepresten, tlf. 12238.
Kl. 8: Fromesse. Kl. 10.45: Høymesse.

Støtt St. Olav
ved å tegne
Gaveabonnement!

Har denne annonse noen verdi?

De avgjør det ved å benytte
oss som Deres
forsikringsforbindelse

Gulli & Rokk

Assurance

L. Grensen 5 - Tlf. 33 44 00

ST. JOSEPHS INSTITUTT

bruker

FYRINGSOLJE

R. C. BERTHELSENS EFTF.

Farvehandel

Glass, tapeter, vaskeartikler

Henr. Wergelandsgt. 32

Kristiansand S.

Tlf. 2270

Liturgisk kalender:

SØNDAG 17. AUGUST (11. sønd. etter Pinse): *Feiring av Maria opp-
tagelse til himmelen.* Ep. Visd. 24, 11—13; 15—20. Ev. 10, 38—42.
Mandag: Dag i oktaven. *Tirsdag:* Johannes Eudes, bekj. *Onsdag:* Ber-
nard abbed, bekj., kirkelærer. *Torsdag:* Johanna Fransiska de Chantal,
enke. *Fredag:* Marias rene hjerte. *Lørdag:* Filip Benizzis, bekj.

SØNDAG 24. AUGUST (12. sønd. etter Pinse): *Bartolomeus, apost.*
Ep. I. Kor. 12, 27—31. Ev. Luk. 6, 12—19. Foreskrevet bønn i anl. av
Hs. Høyærverdighets bispevigelsedag. *Mandag:* Ludvig, konge, bekj.
Tirsdag: Zephirinius, pave, mart. *Onsdag:* Josef fra Calasanz, bekj.
Torsdag: Augustin, bisk., bekj., kirkelærer. *Fredag:* Johannes døpe-
rens halshugging. *Lørdag:* Rosa av den hl. Maria, jomfru.

SØNDAG 31. AUGUST: 13. sønd. etter Pinse.

ST. OLAV

Redaktør:

Dr. theol. I. Hansteen Knudsen.
Telefon 42 37 43. Akersv. 5, Oslo.

Redaksjon og ekspedisjon:
Akersv. 5 I. Telefon 42 37 43.
St. Olavs eksp. og forlag: Kl. 9—13
og 15—17. Mandag, lørdag: 9—13.
Utbetalinger tirsdag 12—13.

Abonnementspris: Kr. 15.00 pr. år;
for utlandet + avisporto.

Abonnement tegnes i ekspedisjonen
og på ethvert postkontor.

Annonser må være innsendt innen
onsdag aften.

ST·OLAV

KATOLSK TIDSSKRIFT

64. ÅRGANG

14. AUGUST 1952

NR. 29-30

Befolkningsproblemet

Vi støter jevnt og stadig på problemer i forbindelse med den menneskelige eksistens som i sin tilsynelatende uløselighet kan virke uforenlig med guddommelig visdom og rettferdighet. Vi famler etter svar og kan ikke slå oss til ro med et trosgrunnlag som kan synes å stå i hjerteskjærende motsetning til virkelighetens verden.

Et av de problemer som uroer store deler av menneskeheten i dag er det som er oppstått i forbindelse med ernærings-situasjonen og dennes umiddelbare følger for befolknings-spørsmålet verden over. Den ventes å bli katastrofal dersom ikke regulerende krefter settes inn på bred front. (Vi viser til artikkelen «Overbefolkning og barnebegrensning» s. 182).

Problemet er ikke nytt. Alt i 1798 tegnet den anglikanske prest Robert Malthus i en bok hungersspøkket på menneskehetens horisont. Jordens befolkning økte for raskt, og jorden selv ble tappet for kraft, d.v.s. utkommet ble mindre og mindre, mente han. Han forutså at timen var nær, da jorden ville bli for liten for en del av menneskeheten. Han så redningen kun i sene giftermål og gjennom begrensning av barnetallet ved avholdenhet. — I sannhet en dyster profet!

Siden da er 150 år gått hen. Menneskeheten har øket til ca. det tredobbelte. Men presten Malthus' befryktelser er ikke gått i oppfyllelse. Befolkningen har vokst, det er så, men tilsvarende vokste også bestrebelsene hos vitenskapsmenn, politikere, teknikere, arbeidere og bønder for å skaffe folkene mat. *Justus Liebig* reddet den uttynte jorden ved sin agrarkultur-kjemi, som resulterte i den kunstige gjødning av jorden. Nytt land ble lagt under ploegen, nye metoder og nye maskiner ble fremskaffet og uanede muligheter utnyttet på land og sjø, av mineraler, planter og alt levende, og det sterile ble gjort fruktbart. Ennå ernærer den gode jord sine barn etter Skaperens vilje. —

Men har det likevel ikke vært mangel og elendighet, ja skrekkelige hungerskatastrofer som ofte har rammet millioner av mennesker i denne tiden? Jo, dessverre. Men det har skyldtes en himmelropende egoisme hos både nasjoner og korporasjoner av ky-

niske spekulanter. Mens regn eller tørke kunne ødelegge høsten i India eller Kina og snart medførte den frykteligste hungersnød, så kunne andre oversjøiske kornland ha rene rekordår. For å holde prisene på kornmarkedet oppe, ordnet imidlertid kornkonger det slik at store mengder av denne gylne Guds gave ble tilintetgjort, — enten ved å senke det i havet, eller bruke kornet til å fyre opp lokomotiver og dampmaskiner med. Man har hugget frukttrærne ned, latt hele frukthøster stå og råtne bort, stuert kjempeflokker av kveg sammen, felt dem og gravet dem ned, bare for å hindre prisfall på frukt og kjøtt. Samtidig har menneskebrødre i hungerlandene falt døde om på gatene av sult.

Jorden har båret brødet frem, *menneskedjeveler*, for hvem profitt betyr alt og barmhjertighet intet, har underslått dette brødet. Helt urettmessig, men forståelig nok, har de hungrende skreket mot himmelen i sin nød, mot ham som har villet at alle mennesker skulle være ett og føle seg som én familie, underlegge seg jordens rikdom og muligheter ved hjelp av de rike åndens og håndens gaver han hadde utstyrt dem med, i samsvar med hans lover og bud.

Det er klart at man har reagert på disse former for forbrytelser mot menneskeheten, og i våre dager har man også fått en innretning som alle håper skal kunne dirigere utviklingen inn på sunne veier. Vi har et verdensernæringsråd lagt under De forente nasjoners sikkerhetsråd. Det sier seg selv at hvor hunger og elendighet hersker, der kan ikke freden trives. Jo mer menneskeheten vokser i tall, jo viktigere blir derfor et slikt råd.

Jordens befolkning har øket med 500 millioner i de siste år. En regner med at om hundre vil den øke fra 2.4 milliarder til det dobbelte. Atter står derfor profeter opp og hever sin advarende stemme: Jorden blir for liten og kan ikke brødfø alle mennesker. Nye skarer av Malthus-disipler står frem, og i de løsninger de kommer med, ledes de av en hjerteskjærende kynisme og goldhet. Det er ikke lenger tale om ekteskapeleg avholdenhet, men om kunstig fødselskontroll og eventuell fosterfordrivelse. M. a. o. gudløsheten satt om i praksis, idet menneskene gjør seg til herre over

TROSLIV

Om mysteriet Kristus-Kirken

Av cand. mag. Elsebet Kieler

(Innføring gitt til deltakerne ved den 5te Nordiske katolske ungdomslederskole, Stockholm, august 1952.)

I.

Vores situation set med vores øjne, dvs psykologisk: Menneskets selvudfoldelse.

Vi mennesker har mange naturlige goder og glæder at værne om og arbejde for. Tænk bare på, hvad slægtskab og venskab kan betyde for os, skønhed i kunsten og i naturen, kærlighed mellem mennesker, klogskab osv. Det er ting, som betyder så meget for os, at vi slet ikke synes, vi kan leve uden dem. Når derfor modgangen melder sig — ensomhed, fattigdom, ufred, ulykkelig kærlighed, afmagt i existenskampen eller hvad det nu kan være — så lider vi, og lidelsen får os til at tænke: hvad er der i vejen? Hvorfor går det galt? Hvad er meningen med det

liv og død samtidig som de velter uretten over på den virkelige Herre. Følgene av en slik resept er uoverskuelige og i det lange løp dødbringende for den menneskehet den formentlig skulle redde.

Mange lar seg dessverre så altfor lett forlede av de angstens profeter som ikke har syn for det kristne løsen og Guds faderlige omsorg for sine barn. Vitenskapen har allerede slått fast at ved utnyttelse av nybrottsland og alle jordens midler for øvrig, kan 8 milliarder mennesker ernæres. Og hva i neste omgang blir å gjøre, kan en først om 200 år bekymre seg for. Det er Kirkens lære at både vitenskapens opererende kraft, det menneskelige intellekt, og dens operative felt, skapningens fylde, er gaver den allvise Gud venter at menneskene skal utnytte til sitt beste.

Hva alle ny-malthusianernes forslag røper, er i grunnen bare vår tids typiske nød, den som stikker dypere enn den materielle mangel og nød, nemlig *livsangsten og mangelen på tro og tillit til Gud*. Likevel taler Gud fremdeles sitt «Jeg synes synd på folket». De som vender sitt blikk mot ham, dem gir han spise i rette tid. Hvite og gylne står kornmarkene. Fulle av ærefrykt burde vi skue henover dem og takke den himmelske husholder, som kroner årene med sin godhet, som lar sin sol gå opp over land og riker, også der hvor herskerne spotter ham, — som lar det regne over rettfærdige og urettferdige. Han forblir skapningens herre og også livets. Når han lar liv spire frem, metter han det òg. Han vil alltid åpne sin milde hånd og fylle alt med sin velsignelse, lede den menneskelige genius mot lyset. Men da må også menneskene selv legge an på å ferdes som lysets barn!

I. H. K.

hele? — De fleste mennesker tænker i blinde, enten fordi de ikke ønsker at komme til bunds i tingene, eller også fordi de ikke har nogen til at hjelpe sig, og så giver de op på halvvejen og siger: der er ingen mening med det — eller: vi kan i hvert fald ikke finde den.

Vi, som er Kirkens børn og er kaldet til at have omsorg for verden, vi skal ikke stå alene i de overvejelser. Vi kommer netop sammen for at hjelpe hinanden igennem dem, så at vi også kan hjelpe andre.

Først vil vi se på vores egen situation og spørge, hvad der er karakteristisk for den. Der er noget, vi ønsker og længes efter, men som vi ikke altid kan få, og så lider vi. Hvad er det, dybest set, vi ønsker av livet? Vi ønsker at udfolde os. Hvordan? Gennem hvad? Ja, alle vore ønsker og længsler kan føres tilbake til to grunddrifter i mennesket: *trangen til magt og frihed og trangen til fællesskab*.

SELVUDFOLDELSEN

Trangen til magt og frihed — den mærker vi allerede hos barnet, som spørger om alt muligt for at komme til at forstå og piller tingene fra hinanden for at se, hvordan de er sat sammen; for indsigt giver magt, gør fri, så man ikke beherskes af sine omgivelser, men kan styre dem. Trangen til magt og frihed får mennesker til at arbejde med sin forstand for at søge erkendelse af tingene, det være sig indenfor teknik eller videnskab eller andre fagområder; det gælder også deres almindelige menneskelige tilværelse, som kræver en forståelse af livets indre sammenhæng og mening, af sandheden om tilværelsen i det hele taget; for forståelse, erkendelse gør fri og sikker.

Samtidig gør trangen til fællesskab sig normalt ligeså stærkt gældende; den søger udløsning i familieliv og venskaber, i menneskets kærlighedsliv i det hele taget. — *Modgang* betyder for os, at vi hindres i at tilfredsstille disse to drifter; hvad enten vi selv eller andre er skyld i det, så er grunden til modgangen, til uordenen altid det, at de to drifter kommer i konflikt med hinanden: jeg søger fx. at komme frem, hævde mig på andres bekostning; det lykkes mig måske, men følgen er, at deres trang til magt og frihed knækkes, mens jeg mister fællesskabet med dem og bliver ensom. Eller: jeg søger fællesskabet for enhver pris på sandhedens bekostning, på bekostning altså også af min personlige værdighed som menneske, og følgen er, at jeg bliver ufri, slavebundet af andre, mens de ikke kommer i noget virkeligt fællesskab til mig.

Det er selvudfoldelsen hos den enkelte og hos helheden, der er i konflikt, og den løses kun ved, at de to går op i en højere enhed, så at den enkelte søger sin selvudfoldelse til gavn for helheden, og helheden udfolder sig ved at støtte og styrke den enkelte.

Denne højere enhed må altså, for at harmonien kan være sikret, samtidig og i samme grad tilfredsstillende menneskets trang til magt og frihed gennem sandhedserkendelse og menneskets trang til fællesskab gennem kærlighed.

Spørgsmålet bliver altså — hvor finder vi den enhed af sandhed og kærlighed, som kan udfolde og samle alle kræfter i sig til et organisk hele? Svaret er: *Gud*. For Gud alene er indbegrebet af sandhed og kærlighed, fylden af alt liv og derfor eneste kilde til al menneskelig udfoldelse af magt og frihed i fællesskab. Menneskets to drifter løber derfor sammen, siger filosoferne, i *en naturgiven længsel efter Gudsbeskuelse* (desiderium naturale in visionem Dei) som efter den kilde, der alene kan slukke deres tørst efter liv, deres dybeste livsbehov.

II. Guds historie med mennesket: Skabningen — Guds selvåbenbaring.

Gud alene kan altså fylde mennesket med det liv, vi tørster efter. Lad os da lade alle andre overvejelser falde og rette blikket helt mod ham: hvordan vil han gøre det? Hvad vil han med os? Hvad har han i det hele taget tænkt sig med sin skabning? Det har Vorherre svaret på igen og igen i slægt efter slægt gennem sine talerør: Fædrene og profeterne, Jesus Kristus og apostlene. Svaret er: han vil fylde os med sit liv, udfolde sig i os, for at vi kan åbenbare ham. Dette svar får vi nu uddybet og belyst fra alle sider ved at fordybe os i Guds historie med mennesket.

PARADISTILSTANDEN

Lad os begynde med begyndelsen. Vi er skabt som en slægt, siger Skriften, med fælles stamforældre: *Adam og Eva*. Det begyndte ikke med en ener, det begyndte med to, som hørte sammen og lignede Gud, som var fulde af hans kærlighed og sandhed, som i fællesskab ejede sandheden om Gud og hele livet, som elskede denne sandhed, dette liv, denne Gudlighed i hinanden, og elskede hinanden med Guds egen kærlighed; som også skulde blive frugtbare ved hinanden i denne kærlighed og skulle styre jorden med Guds egen visdom og indsigt. — Vi er altså fra begyndelsen skabt fuldkomne, som et fuldkomment fællesskab med Gud og mennesker, en fuldkommen enhed af kærlighed og indsigt, en fuldkommen åbenbaring af Gud og hans liv og med kald til og kraft til at udøve hans indsigt og magt over jorden. Det er paradistilstanden.

SYNDEFALLET

Så kom syndefallet. Satan sagde til Eva: Overtræd Guds bud, bryd ud af fællesskabet med ham, så får du meget mere kundskab, meget mere magt og frihed end du nu har. Satan løj, for Adam og Eva havde den højest mulige magt og frihed i fællesskabet med Gud, men Eva troede slangen, og Adam Eva. Så faldt de og så til deres forfærdelse at de var nøgne: klædt af til skindet både for fællesskab og for magt og frihed. Nu kommer I til at slave under hinanden, sagde Gud, og under jorden, som skal bære tjørn og tidsel.

Menneskene som skulle leve i fuldkommen fred med hinanden og herredømme over jorden kom i strid med hinanden og slavede under arbejdet med jorden.

Skriften beretter om mord og hor og drukkenskab og naturkatastrofer — syngens følger, fordi mennesket søgte sin egen magt på bekostning af fællesskabet med Gud og derfor mistede begge dele: fællesskabet med Gud og mennesker, som ikke kan skilles ad, og magt og frihed til at herske over jorden.

DEN GAMLE PAGT

Men Gud var trofast. Ikke så snart er syndefaldet sket, før han utrætteligt begynder at bygge op igen. Af den faldne menneskeslægt udvælger han sig et folk, et nyt fællesskab at meddele sit liv, sin kærlighed og sandhed til: *Abraham og hans slægt Israel*. Skridt for skridt prøver han at redde de formørkede menneskesind ind mod lyset igen. Det gør han ved at skænke dem igen *troens nådegave*, så de får en indre forvisning om, at han stadig er deres Gud og følger dem, hvor de går og står, og *omskærelsen* som et pagttegn, der stadfester dette. Dernæst giver han dem *loven på Sinai*, der skal lære dem skik og brug i det hjem, de har forladt; *forjættelserne* gennem profeterne, der skal opflamme dem i håbet om den fuldkomne frelse, og *ofrene* i templet, der skal lære dem at tilbede Gud og knytte deres liv til hans igen. Det er det vi kalder den gamle pagt.

DEN NYE PAGT

Det var en forberedelse til det — der skulle komme — den nye pagt. Gamle Testamente fortæller om menneskeslægtens lange advent, før *julenat* åbenbarer Guds store gave til den faldne menneskeslægt: *Guds egen Søn*, født til verden som menneske af Maria. Han er sandheden om Gud, undfanget ved Guds egen Kærligheds And: Helligånden, født af Maria, i hvem Helligånden har taget bo. Hun har altså, fuld af Helligånden, født Sandheden om Gud, Guds Søn, til verden, for at han som menneske i Guds navn kunne gøre sig jorden underdanig ved at fylde den med sit og Faderens liv, og hun har til fuldkommenhed fulgt ham efter i hans frelsesværk som uddeler af hans nådegaver, som medforløserinde. Hermed er tingenes oprindelige orden genoprettet, men på en ny og langt mere vidunderlig måde end før.

DEN NYE ADAM OG EVA

Jesus og Maria er menneskeslægtens nye og egentlige ophav. Den gamle Adam var kun et menneske og kunde derfor falde. Den nye Adam er menneske og Gud på samme tid; hvad han genopretter, kan derfor aldri omstødes. Maria er den nye Eva. Undfanget uden synd, mor til Gud, grundfæstet i et helligt liv, optaget i himlen med legeme og sjæl og kronet som himlens dronning er hun den Eva, som ikke faldt. Hvad der er genoprettet med hende, kan derfor heller aldrig mere omstødes.

I Jesus og Maria har menneskeslægten fundet sit ophav for tid og evighed. Den Guds-familie, som de to har begyndt, er det absolutte fællesskab i Gud. Han er skabelsens klimax, Faderens autentiske selvåbenbaring; hvor Adam var visdommens tjener, der er han Visdommen selv, Sandheden fra Gud. Hun er den fuldkomne modtagelse af ham. Hun er mennesket, som fuld af Helligånden igen favner Gud. Han er Guds magt og ære — hun er tilbedelsen, menneskets fuldkomne kærlighed til ham. Tilsammen er de det fuldkomne fællesskab mellem Gud og menneskeslægten og mellem menneskene indbyrdes.

Overbefolkning og barnebegrensning

En planlagt og systematisk gjennomført barnebegrensning i angivelig overbefolkede land står på dagsordenen. India er utpekt som det første offer for dette fremstøt av europeiske og amerikanske rasjonalister. Denne artikkel som er hentet fra «The Tablet», gir en verdifull orientering.

Det er et karakteristisk trekk ved tiden at de som i de senere år har vunnet seg et navn som ledere av nasjonal vekkelse i land som kalles underutviklede, i svært mange tilfeller overhodet ikke har vært eksponenter for disse lands nasjonale følelser og tradisjoner. Tvertimot har de fremtrått som propagandister for europeiske og amerikanske idéer som

er helt fremmed for deres egne land, og som talsmenn for hva de ellers påstår å misliker mer enn noe annet, nemlig fremmed innflytelse. Forskjellen er at det nå blir spørsmål om ideologisk innflytelse, ikke om politisk eller økonomisk.

Som eksempel kan anføres det hjertelige velkommen Indias ledende statsmann *Nehru* ga amerikanske og europeiske «familie-planleggere», hvis nærvær i India er en likefrem krenkelse av Hindu-tradisjonen, og hvis ankomst fylte *Mahatma Gandhi* med indignasjon og harme. Når katolske delegerte i De forente nasjoners helseorganisasjon eller andre steder tar avstand fra forslag som går ut på å stille FN's midler

KIRKEN

Af dette fællesskab fødes kirkes. Jesu mor bliver mor til os — Marias søn bliver vort hoved og vor herre. Sådan forordner Jesus det, da han hænger på korset på Golgata (jfr. hans ord til Johannes og Maria: Se her er din mor, her er din søn). Og sådan fuldbyrder han det i pinsen da han sender sin og Faderens Helligånd, kærlighedens Ånd, som forener også ham og Maria, ned over os, for i den samme kærligheds Ånd at knytte oss til dem. Dette er kirken. Den nye Gudsfamilie, grundlagt i vort nye og egentlige ophav: Jesus og Maria, gennemtrængt af een og samme Ånd: Helligånden, som er udgået fra Gud Fader og fører oss alle med sig hjem til ham igen.

Og denne nye Gudsfamilie skal fuldbyrde Guds oprindelige plan med sin skabning, Guds selvåbenbaring. For gennemtrængt af sandheden og kærligheden fra Gud Fader, ja, optaget med Maria i den mest fuldkomne enhed med hans Søn og hans Helligånd, bliver vi, hans kirke, en udfoldelse, en åbenbaring af livet i ham. Og dette er hans ære: at blive åbenbaret i sin skabning, kendt af os som: Den, der er.

III. Vores situation set med Guds øjne, dvs. teologisk: Det mystiske legeme.

Efter at Gud på denne måde har talt til os og handlet med os, hvordan skal vi så forstå vores situation? Vi skal erkende i os en uudryddelig længsel efter Gud og forstå, at alle andre ønsker og længsler opfyldes kun i den grad vi forfølger den, at altså *al sand selvudfoldelse står og falder med Guds selvudfoldelse i os.*

I samme grad selve vores livsdrift, livsvilje — som Marias — er indstillet på Gud gennem en personlig overgivelse til ham personligt, i samme grad kommer vores forhold til mennesker og verden i det hele taget i orden; afsføres derimod Gudslængslen og rettes den i stedet ind mod os selv, vores eget jeg, så vil selvhævdelsen ødelægge sandheden om mennesket, menneskets værdighed, og indefra med usvigelig sikkerhed gøre det mere og mere afmægtigt, indtil det er bragt til fuldkommen opløsning — og fællesskabet vil på samme måde opløse sig, når det stilles på prøve, for det vil vise sig at være kun kamoufleret selvopholdelsesdrift. *Overgivelsen af vores eget jeg til Guds jeg* bringer derimod orden i vores liv og

fører det til den størst mulige udfoldelse og frugtbarhed. Trangen til magt og frihed og trangen til fællesskab tilfredsstilles til fuldkommenhed, for så ønsker vi kun det fællesskab, Gud kalder os til, og det vil han til enhver tid gøre muligt, og så søger vi kun frihed til at udøve den magt over andre, som består i indsigt og omsorg, og også den vil Gud på enhver måde hjælpe os til. Og så opdager vi at vi trives kun som mennesker ved at følge hans vilje og leve hans liv i stort og småt.

Lidelsen opstår herefter kun, når vi støder på modvilje, en anden vilje end Guds, hos os selv og hos andre. Og den er faresignal, for den betyder, at nu drages vi af noget, som vil krænke Gud og skade os selv. Er modviljen derfor hos os selv — på grund af mærkerne fra syndefaldet, så består vore opgave i under bøn og trofast gerning at forkaste oprøret i os selv og holde fast ved Gud, koste hvad det vil. Er modviljen hos andre, da er det vores opgave med Guds barnets kærlighed og magt at kalde de andre til anger og omvendelse, idet vi på vores side ikke lader os overmande af deres væsen, men forbliver Gud lig ved at bære deres had og selviskhed med et frit og kærligt sind. Lidelsen, som følger af denne kamp med os selv og andre, er *korsets lidelse*. Den er den nødvendige pris for enhver vækst i det åndelige liv. Den er aktiv og udholdende og dybt forankret i troen på samfundet med Kristus. Intet er så frugtbart som den, og intet medfører større magt, frihed og glæde. Den er jo blot de fødselsveer, hvorunder guds barnet bliver til.

FULDBYRDELSEN

Og således fuldbyrdes *Gud Faders vision af sit skaberverk*: at fylde det med sit liv ved at sammenfatte alt i hovedet Kristus: Han har gjort os lidet ringere end Gud selv, når vi bliver i ham, dvs. i *Kristus*.

Og *menneskets livslængsel* fuldbyrdes, for den er jo ikke andet end det naturlige anlæg i os for dette liv i Gud: viljen til magt og frihed bliver magten til Guds barnets — Kirkens børns — herlige frihed; og viljen til fællesskab bliver til fællesskabet om den hellige, nemlig Kristus — *communio sanctorum* — *Kirken*.

Og således finder Gud og mennesket hinanden og alt i sin fuldendelse og dybeste begrundelse i mysteriet *Kristus-kirken*.

Elsebet Kieler.

til rådighet for opplæring av indierne i anti-konsep- sjonell teknikk, er det ikke inderne som forarges over dette, men folk i den vestlige verden som roser Nehru's «opplyste» syn, og som erklærer at man ikke bør hindre indierne i å nyte godt av vitenskapens fremskritt. De indiere som støtter slike forslag, er slike som har fått sin utdannelse i den vestlige ver- den, som ser på innførelsen av vestlige idéer som nøkkelen til fremgang, og som støtter så fremmelige institusjoner som klinikker for fødselskontroll om- trent på samme måte som når de går inn for alminne- lig stemmerett. For Nehru mener at slike klinikker bør støttes, fordi de angivelig er et sosialt gode; han harmes på dem som påstår at India er overbefolket. Da han den 1. juni 1949 holdt en tale til represen- tanter for FN, sa han at *delar av India var altfor tynt befolket og at bare enkelte områder som sletten om- kring Ganges kan sies å være tynget av en akutt overbefolkning*. Problemet, erklærte han, er ikke et spørsmål om overbefolkning, men om for liten pro- duksjon. For ham i det minste er «familie-planleg- ging» et tegn på «opplysning», og av den grunn mener han at det er en plikt for Staten å oppmuntre slike tiltak.

Våren 1950 nedsatte den indiske regjering en komité for å utarbeide en 5-årsplan, noe som land med fremskrittvennlige ambisjoner selvsagt ikke kan være foruten. Denne komité nedsatte en underkomité til å ta seg av befolkningsspørsmålet og «familie- planleggings»-saken. I april det følgende år sendte den sin innstilling til hovedkomitéen som innarbeidet den i den endelige plan som ble offentliggjort noen uker senere. En redegjørelse for denne plan sto å lese den 19. juli 1951 i *India Record*, som utgis av kontoret til den indiske Høykommissær i London. Her heter det at «folket ikke er tilstrekkelig oppmerksom på nødvendigheten av 'familie-planleggingen'». Og videre foreslås det opprettelse av offentlige klinikker for å gi råd og undervisning om bruk av antikonseps- sjonelle midler, og der bør også kunne foretas sterilis- ering i påkrevde tilfelle.

Alt dette sårer og krenker i høyeste grad hinduenes moralske bevissthet, noe pater *Albert Nevett S. J.* som er misjonær i Poona, til overmål dokumenterer i sin bok «To many of us?» som nettopp er utkommet. Hinduismen er en religion som bygger på en tradi- sjonell fortolkning av gamle, hellige bøker, og det kan ikke uten videre godta nye moralske vurderinger ettersom vitenskapen rykker frem. Pater Nevett underbygger sin fremstilling av det indiske syn på ekteskapet med en mengde sitater fra hinduenes hel- lige bøker for å vise at for en hindu er det eneste rettmessige formålet med ekteskapet og seksuelt samkvem det å få barn. Av den grunn var det Gandhi så skarpt tok avstand fra «familie-planleggerne». «Gandhi var,» sier pater Nevett helt riktig, «vår tids største hindu og den mest autoritative fortolker av moderne hinduisme.» Og selv ingen katolsk moralist har brukt så sterke ord i sin fordømmelse av den «nye moral» som Gandhi, hva en rekke sitater som pater Nevett anfører, viser. «Anti-konsepsjonelle midler er en krenkelse av kvinnen,» uttalte Gandhi ved en anledning. Og en annen gang uttalte han: «Den største skade som propagandaen for anti-konseps- sjonelle midler gjør, ligger i den forkastelse av et gammelt ideal som den vil erstatte med et nytt, som,

om det virkeiiggjøres, må bety en moralsk og fysisk tilintetgjørelse av rasen Det ble forbeholdt vår generasjon å forherlige lasten ved å kalle den en dyd.»

Pater Nevett gjengir også samtaler mellom Gandhi og kvinnelige talsmenn for dr. Marie Stope's syn, talsmenn som reiste fra De forente stater til India for å forsøke å få Gandhi til å forandre sitt syn. De kom svært galt avsted under sine diskusjoner med ham.

Situasjonen er ikke den i India i dag at man har tatt avstand fra Gandhi for å slutte opp om Nehru, selv om Nehru har tilhengere i betydelige stillinger. Av personligheter som følger Gandhi, kan nevnes Indias kvinnelige helseminister, *Amrit Kaur*, som gjentatte ganger har talt mot «familie-planleggerne» i parlamentet i New Dehli; videre at den lovgivende forsamling i Travancore-Cochin i fjor forkastet et forslag om å opprette klinikker for fødselskontroll; og at innenriksministeren i Bombay, *Maroj Desai*, nylig skarpt har tatt avstand fra de såkalte viten- skapelige metoder for familie-planlegging, da de fører til moralsk forfall og ruin. Han tilføyet: «Man må gjerne kalle meg reaksjonær, men jeg nøler ikke med å si at det menneskelige frem- skritt ligger i selvkontroll og disiplin. De s. k. viten- skapelige metoder undergraver menneskene.»

På den 5. forsamling til FN's helseorganisasjon i Genève i mai ble man enig om å stryke et forslag på dagsordenen om å ta opp til drøftelse å drive opplysningsvirksomhet for fødselskontroll som mid- del mot den angivelige overbefolkning i særlige om- råder. Forslaget var fremsatt av *Norges represen- ter*, og det ble støttet av representanter for India og Ceylon. Opposisjonen ble anført av belgieren dr. *van Calseyde* som fremholdt — ikke helt overbevi- sende — at overbefolkningen i første rekke var et sosialt og økonomisk problem og derfor ikke hørte inn under FN's helseorganisasjon, og at man under enhver omstendighet måtte avvende rapporten til FN's befolkningskomité før andre av FN's organer tok spørsmålet opp til undersøkelse. De tilstedevæ- rende katolske representanter sto samlet i sin for- dømmelse av forslaget, og når det ble forkastet skyldes det i første rekke disse representanters forenede anstrengelser. (Irlands, Italias, Belgias, Libanons, Spanias, Panamas og Frankrikes represen- tanter erklærte at deres land ville forlate organisa- sjonen om forslaget ble vedtatt. Se nærmere «St. Olav» nr. 23/24.)

Det er en kjensgjerning at jordens befolkning øker med om lag 20 millioner hvert år og at produks- jonen av fødevarer ikke tilnærmelsesvis øker til- svarende. Hertil kommer at forskjellen er størst i noen av de områder hvor underernæringen og barne- dødeligheten er størst. Om De forente nasjoner er uttrykk for medlemsstatenes ansvar for verden, fore- ligger det her et enormt problem som må vies den aller største oppmerksomhet. Men samtidig er det nødvendig at der er full koordinasjon mellom De forente nasjoners forskjellige organer før noen av dem tillates å sette i gang en kampanje for kunstig barnebegrensning med den begrunnelse at det ikke vil finnes nok mat for neste generasjon. Unesco må få tid på seg til å avgi sin rapport om det arbeide

som gjøres for å overtale de indiske bønder til å gå over til bruken av bedre kornsorter. Allerede en uke før møtet i Genève hadde FN's helseorganisasjon etter anmodning av den indiske regjering sendt to amerikanere til India for å undersøke hva som kunne gjøres for å begrense barnefødsleene der. Men ekspertene i en av De forente nasjoners andre seksjoner, nemlig organisasjonen for ernæringen og jordbruket mener, fremholdt professor C. E. A. Winslow ved Yale-universitetet i en offentlig forelesning i mai, at avkastningen av matvareproduksjonen i de underutviklede land med hensyn til kalorier vil kunne økes med 90 % i tiden fram til 1960. Om dette ikke er for optimistisk, om lokale eller internasjonale kriger ikke griper forstyrrende inn, og om fordelingen i tilsvarende grad kan sikres, foreligger det ingen grunn til å engste seg over at verdens befolkning øker med 1 % i året.

Profetier med hensyn til matvareproduksjonen er sjelden å stole på, men på den annen side er sannheten den at der ikke i noe land finnes et statistisk befolkningsoptimum i den forstand denne betegnelse så lett anvendes. Befolkningens størrelse i alle land og kontinenter varierer alt etter de muligheter som foreligger til å ernære dem. Men hvilke ressurser som er for hånden eller hva de kan komme til å utgjøre er ikke spørsmål en kan overlate til neomalthusianere å avgjøre. Malthus selv tok jo håpløst feil, da han påsto at England på hans tid med sine 8 millioner innbyggere allerede var overbefolket, og det foreligger ingen grunn til å tro at hans følgesvenner i dag er mer pålitelige.

For ikke lenge siden ble det i fullt alvor av en fremtredende dissentertheolog uttalt at når Den katolske kirke oppmuntrer folk til å få mange barn og forbyr foreldre å begrense barnetallet på kunstig måte, er det fordi Vatikanet i dette ser en mulighet til å skape katolsk flertall i land hvor katolikkene ennå er i mindretall. Som eksempel ble anført Canada, der befolkningen i de fransktalende, katolske provinser øker meget sterkere enn i de protestantiske provinser lenger vest. Det er jo bare naturlig at Kirken ser med velvilje på dette og fram til den dag da Canada helt domineres av katolisismen, ble det fremholdt. Men det er jo et merkelig treff at dette argument anføres nettopp på en tid, når andre bebreider Kirken, fordi den motsetter seg anvendelsen av umoralske midler til å holde befolkningstallet nede i land som India, der befolkningen jo ikke er katolsk, ja, overhodet ikke kristen. Om det faktiske forhold var det at Vatikanet driver en omsorgsfull befolkningspolitikk for at katolikkene skal komme i flertall i verden, ville det jo føle seg betuttet over at befolkningen i India øker med 4 millioner hvert år, og med den største sympati se på forholdsregler som kunne sette en stopper for denne befolkningstilvekst. Sannheten er selvsagt den at Kirken ser det som en oppgave å forsvare den kristne moral og at den går inn for de samme prinsipper enten det dreier seg om India eller andre land.

Katolikker bebreides ofte at de aksepterer et moralsk prinsipp om at gode formål rettfærdiggjør midlene. Det er da underlig at de denne gang bebreides for det stikk motsatte, og det av folk som hevder at gode formål rettfærdiggjør umoralske midler og at det er smålig og opplysningsfiendsk av

Det er noe stort når et menneske ber. Da trer det ut over terskelen av sin egen begrensning inn i det guddommelige og føler seg som Guds barn.

Enda større er det når en familie ber, for da blir hjemmet som en kirke der Gud selv har tatt bolig etter Kristi ord: «Hvor to eller tre er forsamlet i mitt navn, der er jeg midt iblant dem». (Mat. 18, 20.)

Men størst er det når et helt folk ber. Det er et skuespill som får himmelen til å åpne seg og forene seg med dette bedende folk i lovsang og takk til den evige Gud.

Det er dessverre et sjeldent forekommende i våre dager, da både politiske, sosiale og religiøse interesser har splittet menneskene og folkene, så de har vanskelig for å bli enige om noen ting og å føle seg, selv overfor Gud, som ett folk, som én stor familie.

*

Og likevel håper vi, ja, tror vi, at det norske folk på denne søndag, 3. august, er et bedende folk. I alle kirker over Norges land er folk i dag samlet i bønn for sin konge og i takk til Gud som har gitt oss en konge som vi alle kan og må se opp til, en konge som ved hele sin ferd og gjerning har fortjent vår kjærlighet og hengivenhet.

Det er for oss en selvfølge, ja, en plikt, å minnes vår konge også i våre kirker, da jo all legitim autoritet, og ikke minsnt den høyeste statsautoritet, kommer fra Gud og er rotfestet i Gud. Staten og Kirken skal jo i fellesskap og forståelse arbeide til folkets beste. De skal utfylle hverandre i strevet for folkets evige og timelige vel, og derfor må de også gjensidig respektere de særlige oppgaver som tilkommer dem. Denne plikt blir til en hjertesak når det

Kirken ikke å gi sitt samtykke til at en slik moral praktiseres. Dette ble uttalt i fjor etter at Paven hadde slått fast at det gode formål å redde en mors liv ikke rettfærdiggjør barnemord.

Nå sies det igjen av dem som hevder at det gode formål å redusere underernæringen og barnedødeligheten i India rettfærdiggjør fødselskontroll, selv om dette middel betraktes som umoralsk. Det er Kirkens erfaring at det en generasjon forkaster, ofte er det stikk motsatte av hva den neste generasjon forkaster, men i dette spørsmål dreier det seg om en synkende moralsk standard. Det som våre fedre ville ha betraktet som noe uhyrlig, virker ikke slik lenger. Som Gandhi sa: «Det er forbeholdt vår generasjon å forherlige lasten ved å kalle den en dyd.»

Det ville være en tragedie om dette moralske lavmål i den vestlige verden skulle vinne fram over hele verden ved hjelp av De forente nasjoners organer, og om en verdslig kultur og nyttemoralens lære skulle bli forkynt under dekke av opplysningsvirksomhet og menneskekjærlighet. Skulle dette bli de doktriner organisasjoner som Unesco og De forente nasjoners helseorganisasjon vil gå inn for med de store hjelpemidler som står til deres rådighet, vil den katolske verden ikke kunne samarbeide med dem.

gjelder vår nåværende konge som det i sannhet kan sies om: «Lykkelig det folk som har en edel konge.»

*

Gjennom over fire hundre år har en av Norges konger, Hellig Olav, hvis heltedød vi i dag minnes, formådd å samle det norske folk til bønn i Guds hus. I store skarer dro de opp til Nidaros, samlet seg der om Hellig Olavs jordiske levninger for å be om hans forbønn hos Gud, om tilgivelse for sine feil og synder, om signing for familien og fedrelandet, om fred og velferd i verden, — be om en salig død og fred med Gud.

Hellig Olav hadde i sannhet gjort det norske folk til et bedende folk, til et folk som var stolt av den arv han hadde etterlatt det, et enig og fritt folk, bygget på kristendommens grunnvoll.

Hans storhet ligger nettopp i at han reiste sitt rike på guddommelig fundament og ga det en kristen forfatning etter evangeliets og Kirkens grunnsetninger. Det sto klart for ham at Norges velferd og frihet bare kunne trygges når folket levde etter de kristne prinsipper og var tro mot Kristus og hans Kirke; for han forsto at et folk bare kan bli oppdradd til rettferd og kjærlighet gjennom Kristi lære og Kristi nåde. Det var derfor at han satte alle krefter i bevegelse for å frigjøre landet fra hedensk overtro og innlemme det i Kirkens store familie. Det var hans kongstanke: å få det norske folk til å føle seg som en stor Guds familie i det norske hjem, å gjøre det til et bedende folk.

I dette så Olav grunnlaget til folkets såvel timelige som evige lykke, til landets frihet og velferd. Vi kan da også forstå at han med fasthet og strenghet håndhevdde den lov som skulle sikre Norge en kristen kultur og at han krevde lydighet mot den både av høy og lav. Det gjaldt Norges vel, landets enhet og frihet, folkets lykke. Og det satte Hellig Olav høyere enn de mektiges velvilje og vennskap: «Olav ville heller oppgi kongedømme enn rettferd,» heter det i sagaen. Og det var det som pådro ham de mektiges hat og vrede, som førte ham i landflyktighet og sluttelig til martyrdøden på Stiklestad. Men det var også det som gjorde ham til Norges konge til evig tid og fikk hans folk til å bli et bedende folk. Slik ble Hellig Olav til et herlig forbilde på en ekte kristen konge, et forbilde for alle som skulle arve Norges trone etter ham.

*

«Olav ville heller oppgi kongedømme enn rettferd.» Noe skjønnere kan ikke sies om noen konge. Men vi er så lykkelige i dag å ha en konge som fullt ut svarer til dette ideal. Også han har vist at han var rede til å gi avkall på tronen heller enn å gå med på urett og selge sitt folk og sitt land til fremmede volds menn og godta deres urettferdige krav. Det var denne pliktfølelse hos kong Haakon som skapte et enig og sterkt Norge i trengselens tid og som reddet landet og hjemmene. Han har vist seg å være Hellig Olavs verdige arvtager. Det er hans kongstanke å gjøre det norske folk til et lykkelig folk på kristent grunnlag.

Ja, høytelskede i Herren, et folk kan bare bli lykkelig og gå en trygg framtid i møte, når det bygger på Gud, på kristen grunnvoll. Verden er nå en gang Guds verk, og jo større framskritt en tidsalder gjør på det vitenskapelige, sosiale og tekniske område, dess mer må den bli Guds tidsalder. Det er en guddommelig lov som det ikke kan rokkes ved uten å rokke ved selve menneskehetens grunnvoll. Det er fåfengt å ville bygge og legge planer mot Guds vilje og uten Guds velsignelse. Det er fåfengt å ville verne et land uten guddommelig hjelp og guddommelig garanti. Det har da alltid ført til treldom og brakt menneskene inn under volds maktens og ødeleggelsens krefter.

Dersom det norske folk vil trygge sitt land og sin frihet, da må det, etter sin konges forbilde, bygge på Hellig Olavs arv: *Det må bli et bedende folk!* Hellig Olav malte korset med sitt blod over Norges land, og Norge bærer korset i sitt flagg. Det gjelder derfor å stå vakt om Kristi kors og løfte det høyt, dette troens og frelsens tegn. Så lenge vi bøyer oss for korset i ydmykhet og lydighet mot Gud, mot Kristi lov og Kristi Kirke, vil vi også være tro mot vårt land og være rettferdens, kjærlighetens og fredens herolder og forkjempere.

Pave Pius XII.s lykkønskningstelegram til Kong Haakon

I to av sine numre i dagene omkring kongefestlighetene her hjemme kommer Vatikanets organ «L'Osservatore Romano» inn på begivenheten og nevner hvilken hyldest det norske folk viste sin konge på 80 års dagen og hvordan en hel verden tok del i denne hyldesten. Bladet meddeler også at Hans Hellighet Paven sendte sine personlige lykkønsknings telegrammer til Kongen, og vi gjengir her telegrammet etter den franske tekst:

*Hans Majestet Kong Haakon VII,
Det Kgl. Slott,
Oslo.*

I den lykkelige anledning av Deres Majestets 80 års dag sender Vi Dem Våre personlige gratulasjoner, og idet vi gir uttrykk for våre lykkønsknings gleder det Oss å forsikre Dem om at Våre norske trossfeller forener seg i Våre bønner for å påkalle rik nåde over Deres Majestet og Den kongelige familie.

Pius XII, P. P.

Det er ikke for meget sagt at kong Haakon VII.s navn har en kjær klang i Kirkestaten, der en med beundring og dypeste ærefrykt fulgte hans ledelse av det norske folk gjennom krigens stormer. Kongens navn sto stadig å lese blant L'Osservatores beretninger om folkets fortvilte kamp, og Kong Haakons budskap fra London ble alltid referert og verdsatt på det høyeste. Under regjeringens midtdag på Akershus slott mandag 4. august ytret da også Kongen overfor vår biskop sin store glede over hilsenen fra Hans Hellighet.

*

Kongens fødselsdag ble feiret i alle våre kirker sammen med høytideligholdelsen av Olsok. I St. Olavskirken i Oslo var der levitthøymesse, forrettet av Hans

Den nordiske Ungdomslederskolen 1952

Stockholm, 10. august.

Siden vår katolske ungdom i 1946 fikk sitt eget organ, «Ignis», er det naturlig at St. Olav har gitt slipp på meget av det ungdomsstoff som ellers ville ha inngått i dets spalter. Ungdomsarbeidet er imidlertid en så vesentlig del av Kirkens program, at det ville være feilaktig helt å henvise det til seg selv. Når anledningen byr seg, er det derfor hver gang en glede å kunne bringe nytt fra ungdomsfronten, særlig når det er egnet til å påkalle alle våre leseres interesse — og hvem ligger ikke ungdomssaken, denne fundamentale siden av Kirkens fremtid, varmt på hjertet?

Blant de begivenheter innen vår katolske ungdomsfront som i de senere år har vært tillagt særlig betydning, er den årlige avholdelse av Ungdomslederskolen, arrangert på internordisk basis og med både lokale og fellesnordiske mål for øye. Her samler *Nordens unge katolikker*, som omslutter de respektive lands ungdomsforbund, en skare ungdom som skal få en metodisk innføring i katolsk ungdomsarbeide. Skolens oppgave er i første rekke å skape det åndelige grunnlag for den aktivitet deltagerne måtte bli kalt til å utfolde på sine hjemsteder blant kamerater, i lag og i menighet. Men en del av undervisningen med de rike muligheter til meningsutvekslinger tar selvfølgelig også sikte på de mange og stadig skiftende praktiske oppgaver som henhører under ungdomsarbeidet.

Årets *Nordiske ungdomslederskole*, var den femte i rekken siden 1948. De tre første ble holdt i Danmark, henholdsvis ved Dalum Kloster (1948 og 1949), i Øm på Jylland (1950) og på det svenske Apostoliske Vikariats eiendom Marielund på Mälarsjöarna utenfor Stockholm i fjor og i år. Det har hittil ikke lyktes å finne et passende sted for at skolen også kunne holdes i Norge. Med elever, lærere og personale omfatter belegget henved 60 personer. I år var elevantallet mellom 40 og 50, denne gang med danskene i flertall og nordmennene hakk i hæl.

Følgende fra *Oslo Apostoliske Vikariat* fulgte kurset: Torfinn Juell, Peggy Bruce, Veslemøy Guldager, Gerd-Lisbet Hobbeldstad og Gurli Høeg (Oslo); Gerd Hellevig og John Joys (Bergen); Helge Müller (Drammen); Einar Samuelsen (Fredrikstad); Erik Strøm (Tønsberg). Fra *Nord-Norge*: Edel Nielsen (Hammerfest), Sonja Jacobsen, Sverre Jacobsen, Torfinn Jenssen og Johan Johansen (Tromsø).

Blant leder- og lærerstaben var disse fra Norge: Erik

Høyerveridighet biskopen, assistert av sogneprest Fishedick og pastor P. Lowry. Kirken var fylt til trengsel, og bl. a. noterte en seg en lang rekke av medlemmene i Corps Diplomatique. Biskopens festpreken er gjengitt annetsteds i bladet.

Foruten kirkecoret bidro M. Jacques Vierset med to solopartier, Arie fra «Magnificat» av J. S. Bach og «Ave Maris Stella» av Grieg, og Rolf Østbye ydet et glimrende orgelspill. Mektig og varmt klang takkehymnen «Te Deum» til slutt.

T.v.: Pater Wolfisberg med følge arriverer til Marielund.
T.h.: Ved taffelet.

Guldager (skolens sekretær), Johs. Bruce og Berit Kristensen.

Det ble undervist i følgende fag med påfølgende gruppediskusjoner: Tros livet ved cand. mag. Elsebet Kieler (Danmark); Foreningsarbeide ved Sven Damsholt og Berit Kristensen; Det kristne ekteskap ved dr. Fleming Kieler; Liturgi ved dominikanerpater B. Fens (Sv.); Samfunsliv ved journalist Johs. Bruce; Sang ved Berit Kristensen. Der var til sammen 20 undervisningstimer.

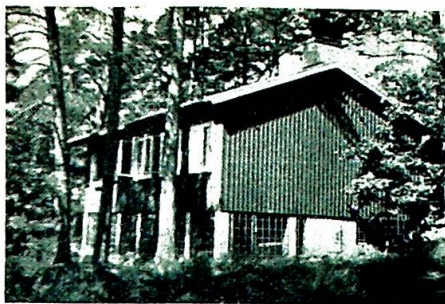
Forlagsbokhandler Sven Damsholt (Dmk.) var skolens sjef, og i denne erfarne og dyktige ungdomsleder hadde deltagerne hele tiden en inspirerende kraft. For femte gang sto pater J. Wolfisberg (Dmk) som skolens geistlige leder, og hans taler til de unge var som tidligere dagens åndelige høydepunkt. Skolekomiteen besto av de respektive lands forbundsledere, Per Holmström (Sv.), Povl Guldager (Dmk.), Torfinn Juell (Oslo) og Sverre Jacobsen (Tromsø) med Erik Guldager som fast sekretær. Disse møttes tidlig og sent og fulgte skolens gang fra time til time, holdt spesielle ledermøter, lærermøter og planla neste års skole, alt med en ansvarsbevissthet og grundighet som avtvinger den største respekt. De fem gruppelederne for elevene holdt på sin side komiteen og lærerne til enhver tid å jour med «hvor skoen trykkes».

Som i fjor sto Stockholms katolske ungdomsforening Juventus som innbyder og arrangør, og atter var det Bride Adams-Ray og hennes prektige medhjelpersker som sto for den mønstergyldige gjennomføringen av den samlede skolehusholdning.

De daglige leirbål ble plenums-møter med sprenge programmer av alvor og skjemt. Her fikk den nye sangboken utgitt av Norsk Katolsk Ungdomsforbund — med Torfinn Juell som redaktør — en suksessfull mottagelse. (Sangboken foreligger i 1000 eksp. og inneholder de kjenteste nordiske ungdomssanger m. m.). Johs. Bruce var årets «leirbålsjef» og overgikk hver kveld seg selv som redaktør av leirbålsavisen «Villnisset». Hans skarpeste konkurrent var Erling Tiedemann med sine opplesninger fra Guareschis «Don Camillos lille verden». Torfinn Juell var den faste og nådeløse intervjuer, og

Den norske gruppen og skolesjefen Sven Damsholt (t.h.).

En av de tre flotte hyttene. Denne, «Lættilia» tjente også som kapell. Kl. 7: Messe. - 21,30: Kompletorium.

Meditasjon: Berit Kristensen leser dagens meditasjons-tekst før pater Wolfisberg gir «punktene».

Peisestuen var blitt kapell, og her var alltid noen å finne mellom skoletimene.

ellers manglet det ikke på aktører og aktriser som drysset sine perler i ildskjæret. To ganger hadde skolen den ære å motta besøk av Sveriges hjelpe-biskop mgr. Ansgar Nelson, som både ved innledningen og avslutningen rettet anerkjennende, oppmuntrende ord til de unge. En aften brakte pater Schmidt, S. J., som geistlig leder for Juventus, en rekke av sine medarbeidere med seg, og hans tale ved leirbålet gjorde et sterkt inntrykk på oss alle. De problemer han kunne fremlegge skulle være mer enn nok til å vise hvilket behov det nettopp er for det internordiske fellesskap i oppbygningen og utførelsen av ungdomsarbeidet.

Torsdag 7. august dro skolen med båt til Björkö, der man besøkte St. Ansgars-monumentet og hadde omvisning til de mange kirke- og kulturhistoriske minnestedene på øya.

Den intense skoleuken ble avsluttet lørdag 9. aug. med «orienteringsløp», hvori var innlagt skriftlige eksamensprøver ved de forskjellige poster. Alle måtte delta enten ute i feltet eller hjemme, og for å gi leserne et innblikk i hva elevene stelte med på Marielund, kunne det kanskje ha interesse å se på eksamensoppgavene:

Troslivet: 1. Nevn de to grunnbehov i menneskets natur, og gi en kort karakteristikk av dem. 2. Hva har Gud villet da han skapte Adam og Eva og hvorfor måtte vi ha en ny Adam og Eva? 3. Hvorledes forenes menneskets trang til selvutfoldelse og Guds vilje til selvåpenbaring i mennesket?

Foreningsarbeide I: Hva er «aktivisme»? 2. Hva er «moralisme»? 3. Beskriv kort forskjellen på de to og troens holdning til dem.

Foreningsliv II: Hvilke karaktertrekk og særegenheter hos aldersgruppen 18—25 år mener du har avgjørende betydning når det gjelder arbeidet for denne gruppen? 2. Hva kan du anføre for og imot «kjernegruppen»s virksomhet? 3. Sett opp et fullstendig program for et møte i laget ditt: foredragsemne (ev. diskusjon), underholdning osv.

Det kristne ekteskap: Hva er formålet med det kristne ekteskap? 2. Angi kort hvorledes ekteskapet blir en funksjon av Kristus-Kirkemysteriet. 3. Hvorfor må kjærligheten mellom to ektefeller være absolutt, betingelsesløs og uten forbehold?

Samfunnsliv: Hva er den vesentlige hensikt med samfunnet? 2. Hva mener Kirken om politiske partier? 3. Har Kirken rett til å uttale seg om politiske spørsmål? Begrunn ditt svar.

Det er neppe alminnelig kjent at Den nordiske ungdomslederskole fortsetter sin virksomhet året rundt gjennom de såkalte *Lederbrev*, et stensilert hefte på gjennomsnittlig 10 store sider. Det sendes til ungdomslederne og andre interesserte fem ganger i året. Hvert av de nordiske land har sin egen redaktør, men fellesredaktøren, før Erik Guldager, nå Peggy Bruce, sitter på utgiverstedet som f.t. er Oslo. Til dette kommer *Rundbrevskorrespondansen* forbundene imellom. Som samlende institusjon har man siden 1949 *Nordens unge katolikkers*

sekretariat, som består av forbundsformennene og Nordisk sekretær, og ledes daglig av sistnevnte. Nordisk sekretær har hittil vært Erik Guldager, men etter i tre år å ha båret dagens byrder på en fremragende måte, har han ved siste sammentrede i Marielund funnet sin avløser i Berit Kristensen. Vi ønsker den nye sekretær tillykke og all mulig støtte i den ansvarsfulle oppgaven som venter henne!

Neste års lederskole vil bli holdt i Øm med Torfinn Juell som sjef.

Mange vil sikkert spørre: Men hvor ogk hva er så de synlige resultater av dette mektige oppbud av tid og krefter hos en mer eller mindre begrenset flokk? Når skal vi se disse resultatene?

En kan bare svare: Det er *umulig* at dette arbeide som er i gang etter så hellige intensjoner kan *unngå* å føre til resultater — synlige eller usynlige, det får overlates Guds velsignelsesfulle hender. Heller ikke kan noe stort og varig her improviseres. Det er det jevne, stadige i medgang og motgang som man alene kan feste lit til. Det eneste de som i dag stiller med det katolske ungdomsarbeidet i Norden med sikkerhet kan slå fast, er at det knapt er det sted hvor ikke skoen trykker og at det er langt, langt igjen før noe ruvende kan avleses i horisonten. Men det er kommet en plan inn i arbeidet, og mot ungdommens friske tro og djerpe sinn skal megen skepsis kunne stilles opp om gjennomføringen skulle tenkes utenfor rekkevidde.

I. H. K.

Hammond-orgel i den katolske kirke i Haugesund

I den katolske kirke i Haugesund er blitt installert et Hammond-kirkeorgel. Siden Mr. L. Hammond i Chicago i 1935 konstruerte det første elektrofoniske orgel, har denne orgeltype gjennomgått videre forbedringer.

Prinsippet er følgende: I musikken består ikke en tone av bare én svingning, men av flere som hører sammen. Hovedsvingningen kalles grunntonen, de andre overtonene. Forskjellen i klangfarge, f. eks. mellom strykestemmer, tungestemmer, rørstemmer osv., ligger i at for hver stemme har grunntonen og overtonene forskjellig innbyrdes styrke. I Hammond-orglet reguleres klangfargen ved hjelp av overtoneinnstillere, som hver har 9 styrkegrader. I tillegg til disse (fire) regulerbare toneinnstillere er det 18 faste kombinasjoner som settes inn ved å trykke ned én tangent. Med orglet kan frembringes hele 253 millioner forskjellige tonefarger.

Innviesen av orglet fant sted før høymessen søndag den 27. juli og ble foretatt av Hans Høyærverdighet biskopen etter det vanlige ritual for orgelvigslar.

UTLANDET:

VATIKANET

Pavens budskap til Russlands folk.

På den hellige Cyrillus' og Methodius' fest den 7. juli, rettet Den hellige far en apostolisk rundskrivelse til Russlands folk. I innledningen til rundskrivelsen minnet han om at disse to store apostler utba seg Pavens godkjennelse av deres apostoliske misjon og at Den hellige stol hele tiden siden har hatt en levende interesse for de slaviske folk. Denne velvillige innstilling er — heter det videre — forblitt uforandret ned gjennom århundrene og har under de siste paver fått konkrete uttrykk i materielle håndrekninger og ved en særlig forbønn.

«Alle de nasjoner som ikke elsker løgnen, men sannheten,» heter det i rundskrivelsen, «er helt klar over at Vi også under den siste verdenskrig forholdt Oss nøytral. Vi har atter og atter i ord og handling understreket at Vår kjærlighet gjelder alle nasjoner uten unntagelse, også de, hvis regjeringer erklærer seg som fiender av Den hellige stol, ja til og med de nasjoner som av all kraft søker å bekjempe kristendommen og som forsøker å fjerne Gud fra menneskenes hjerter...»

«Vi har måttet fordømme og — slik som det er Vår plikt og rett — tilbakevise de villfarelser som den gudløse kommunismes ledere gjør seg til talsmenn for. Men de som tar feil, har Vi aldri avvist. Vi ønsker tvert imot at de skal vende tilbake til sannheten og igjen finne den rette vei. Mange russere har i deres hjerters innerste helligdom bevart deres kristne tro og nærer en stor kjærlighet til Guds mor. Så lenge en slik tro bevares, vil håpet aldri svinne bort.»

Til slutt retter Den hellige far en inntrengende bønn til Guds mor for Russlands folk og innvier alle Russlands folk til Marias rene hjerte.

1 million barn i de pavelige feriekolonier.

De pavelige feriekolonier åpnet sine porter i slutten av juli. En regner med at ikke mindre enn 1 million barn vil ha tilbrakt kortere eller lengre tid i feriekoloniene, når sommeren er forbi.

Intet ekstraordinært jubelår.

Den 8. desember 1954 er det hundre år siden Pave Pius IX proklamerte *dogmet om Marias uplettede unnfangelse*. Verdenspressen har i den anledning satt ut rykter om at det vil bli holdt et ekstraordinært jubelår. Disse rykter avvises på det bestemteste på offisielt hold i Vatikanet.

Paven har tatt opphold i Castel Gandolfo.

Pave Pius XII tok i siste uke av juli opphold i sin sommerresidens Castel Gandolfo der han vil tilbringe den varme årstid. Paven ble ved ankomsten hilst velkommen av byens nye borgermester.

BULGARIA

Gudløshetsbevegelsen har stor fremgang.

Ifølge den sovjet-russiske avisen *Pravda* som kommer ut i Moskva, har gudløshetsbevegelsen i Bulgaria hatt stor fremgang i løpet av det siste året. Det heter at bevegelsen i 1951 fikk om lag 200 000 nye medlemmer og at den dermed i dag teller 1 620 000 medlemmer. Samme år ble det holdt om lag 90 000 foredrag som ble påhørt av vel 10 millioner mennesker. Det har også vært holdt en rekke religionsfiendtlige utstillinger.

CHINA

Biskopen av Hongkong holdes fremdeles arrestert.

Tre katolske prester som er utvist av China, forteller at biskop *Bianchi* av Hongkong nå på den niende måned holdes i husarrest i et hotellværelse i Svabua. De tre misjonærer satt i arrest i det samme hotell til de ble utvist.

Biskop *Bianchi* er utnevnt til biskop av Hongkong etter biskop *Valtortas* som er avgått ved døden, men de kinesiske kommunister nekter ham fremdeles utreisetilatelse.

DE FORENTE STATER

Stort katolsk billedblad skal utgis.

Katolske kretser i De forente stater arbeider for tiden med å starte et stort katolsk billedblad, et illustrert tidsskrift, som skal redigeres med tanke på salg i alle stater. Det vil nærmest bli et sidestykke til det kjente amerikanske billedblad «Life» og vil i tekst og bilder beskjeftige seg med aktuelle begivenheter, med historie, liturgi, kunst, vitenskap, religion osv. Det nye tidsskriftet vil få navnet «Jubilee».

265 religiøse samfunn er nå registrert.

Av De forente staters 160 millioner innbyggere er om lag 90 millioner medlemmer av et eller annet religiøst samfunn. Tallet kan synes forholdsvis lavt, men en må da ta i betraktning at der i De forente stater ikke finnes noe dominerende religionssamfunn som innbyggerne tilhører ifølge tradisjon fra barndommen av. Medlemskapet skyldes i meget stor utstrekning en personlig avgjørelse.

Ved slutten av 1951 var ikke mindre enn 265 religionssamfunn registrert i De forente stater. De betydeligste er:

Romerske katolikker 28,6 millioner, baptister 16,7 millioner, metodister 11,1 millioner, lutheraner 6,1 millioner, jødiske grupper 4,5 millioner og presbyterianer 3,6 millioner.

Baptistsamfunnet ønsker ikke diplomatisk representant ved Den hellige stol.

Baptistsamfunnet i De forente stater vedtok nylig på sitt årsmøte i Chicago at det vil gå inn for at der ikke sendes en diplomatisk representant til Den hellige stol. Det forlyder intet om at det ble vedtatt en resolusjon som fordømmer forfølgelsen av Kirken bak jernteppet.

Tyvegodset kom i retur.

Fra St. Rosalie-kirken i Brooklyn ble det nylig stjålet to juvelbesatte kroner til en verdi av 35 000 pund fra en madonna-statue i et av kirkens sideskip. To dager senere kom begge kroner tilbake — pr. post!

ENGLAND

Korstoget for Rosenkransbønnen.

Etter eksempel fra De forente stater har det i London vært holdt et korstog for den daglige Rosenkransbønn. Åpningsmøtet fant sted i Hyde park. Kardinal *Griffin* åpnet korstoget med en tale der han fremhevet det kristne familielivs fundamentale betydning for nasjonen. Korstoget ble avsluttet med et storstilet masse møte på Wembley Stadion.

Katolsk lege president for Den engelske legeförening.

Den katolske lege, dr. *Patrick O'Farrel*, som er hjertespesialist, er blitt valgt til president for Den engelske legeförening.

Anglikanere tvinges til å avhende kirker.

Den anglikanske kirke i England trenger om lag 5 millioner pund for å reparere kirker, hvorav de fleste ble bygd for Reformasjonen. Da man ikke øyner noen mulighet til å tilveiebringe tilnærmedesvis dette beløp, er det meget som taler for at man vil tilby katolske biskoper å kjøpe disse kirker.

FRANKRIKE

Den hellige far om rikdom og fattigdom.

I sitt brev til åpningen av de franske katolikkers *Sosiale uke* den 22. juli i Dijon hvis tema var Rikdom og fattigdom, krevet Den hellige far en rettfærdigere fordeling av verdens rikdom. Paven understreker nødvendigheten av at også de økonomisk svakeste i samfunnet får noe å eie, og beklaget sterkt «den utålelige vekst i utgifter til luksus som både er overflødig og meningsløs og som står i den krasseste motsetning til den fattigdom som herjer byenes og landsbygdenes proletariat.»

Paven minner videre i brevet om den erklæring han avga for fem år siden, der det heter: «Dere må tilstrebe en rettfærdigere fordeling av verdens rikdommer. Det er og blir et av punktene i Kirkens sosiale lære.»

Paven understreker deretter at ifølge kristen oppfatning vil der også i et samfunn der rikdommen er noenlunde rimelig fordelt alltid finnes noen som må forsake og lide. Trass i den materialistiske oppfatning av livet og illusjonen om en fullkommen rettfærdighet her på jorden, vil menneskene aldri bli spart for lidelser og smerter. Men da «alle spiser av det samme bord», er det et rettfærdig krav at den enkelte under

hensyntagen til hans funksjon i samfunnslivet får det som svarer til hans menneskeverdighet. Og denne del bør gjøre det mulig for mange flere å nå den uavhengighet og sikkerhet som privateiendom gir, slik at de og deres familier kan komme til å nyte godt av åndens og kulturens goder. Paven advarer til slutt mot å ilegge så store skatter at de gjør privateiendomsretten til en illusjon eller fremkaller slike tilstander at den kollektive sikkerhet kommer til å skade den menneskelige persons og families sikkerhet.

Tre biskoper tildelt Æreslegionens kors.

Den franske president *Auriol* har tildelt tre franske biskoper Æreslegionens kors.

Anti-klerikalismen død som politisk maktfaktor.

I en tale til katolske studenter i Edinburgh uttalte den franske utenriksminister *Robert Schuman* nylig at anti-klerikalismen er så godt som utdødd i Frankrike som politisk maktfaktor. Talen blir oppfattet som svar på en uttalelse general *Eisenhower* fremkom med for kort tid siden, om at den franske regjering nå definitivt bør gjøre opp med anti-klerikalismen.

HOLLAND

Det katolske faginternasjonales XI. kongress.

Den katolske faginternasjonales XI. kongress ble åpnet i Haag den 2. juli. 200 kristne farforeninger i alle verdensdeler hadde sendt delegerte til kongressen som særlig beskjefte seg med det høy-aktuelle spørsmål om arbeidernes medbestemmelsesrett i bedriftene.

Faginternasjonalsens generalsekretær, P. J. S. *Serrarens*, innledet forhandlingene med en redegjørelse for den internasjonale situasjon som er bestemt av kapprustningen mellom to maktgrupper. Internasjonalsens hovedkomité ser i denne farlige situasjon ingen annen løsning enn «en prekær fred som bygger på en teoretisk likevekt mellom maktgruppene.» Av Europa kreves de største anstrengelser for å nå frem til denne likevekt, men resultatet av den nødvendige produksjonsøkning er ikke oppmuntrende. Ifølge Internasjonalsens oppfatning kan man ikke stimulere arbeidslysten i den frie verden på samme måte som i Sovjet-Unionen og i de av Moskva dominerte land hvor kapitalismen har nådd sitt siste og høyeste stadium og der arbeiderne ved hjelp av den moderne teknikk mest raffinerte midler blir utbyttet på det hensynsløseste.

Etter å ha gitt en oversikt over den internasjonale, økonomiske stilling, redegjorde generalsekretæren for den internasjonale fagbevegelse.

Etter fire dagers drøftelser vedtok kongressen en resolusjon, der det kreves medbestemmelsesrett for lønsmottakere i bedriftslivet og at de gis anledning til å spille en aktiv rolle ved planleggelse, ledelse og forvaltning av bedriftene. De tilsluttede organisasjoner anmodes om å gjøre alt hva de maktet for å få gjennomført dette krav.

Det ble også fattet vedtak om å søke å etablere samarbeide med andre frie fagbevegelser og det ble nedsatt en komité for å ta seg av dette spørsmål.

Da generalsekretæren trakk seg tilbake fra sin stilling på denne kongress etter mangeårig virksomhet ble til hans etterfølger valgt belgieren *August Vanistendal*. Formannen, *Gaston Tessier*, ble gjenvalgt. Neste kongress holdes i 1955.

ITALIA

Firenzes nye borgermester.

Ved kommunevalgene i Italia mistet kommunistene sin makt i Firenze. De kristne demokrater — de Garperis parti, erobret byen som dermed også fikk ny borgermester. Denne nye borgermester heter *La Pira* og er professor i juss. Han fører et helt asketisk liv og bor i en klostercelle i San Marco. Sine inntekter som universitetsprofessor, deputeret og borgermester gir han til de fattige som han hver søndag samler i en kirke, kvinnene i *Chiesa dei S. S. Apostoli* og mennene i *Badia*, der han utlegger evangeliet for dem. Etter gudstjenesten fordeles de materielle gaver. Mens hans kommunistiske forgjenger, kamerat *Mario Fabiani*, bega seg til borgermesterkontoret i en luksusbil, tilbakelegger *La Pira* strekningen til fots.

La Pira kommer fra en meget fattig familie på Sicilia. Han lærte seg et håndverk og studerte om nettene. Han fikk en glimrende eksamen og tok doktorgraden på et arbeide om den romerske arverett. Til tross for alle de offentlige verv han har å røkte, holder han tre forelesninger hver uke for studentene.

La Pira er også ivrig med i arbeidet hos de katolske akademikerne, og fører en målbevisst kamp mot gudløsheten i tiden. Nylig ledet han et internasjonalt møte i Firenze som han selv hadde sammenkalt, for med representanter fra 31 nasjoner å møtes til drøftelse av problemet: *Den kristne kultur og freden*.

JAPAN

Jesuitter på offentlige lærestoler.

Etter innbydelse av Det pedagogiske akademi i Tokio som er det største og eldste i Japan, foreleser pater *Roggendorf S. J.* fra Sophia-universitetet i Tokio for tiden to ganger i uken for om lag 4000 studenter om kristen morallære. Ved statsuniversitetet i Taipeh etter oppfordring doserer fire andre jesuitter — tre amerikanere og en østerriker — i sosialvitenskap, historie og nyere språk.

KONGO

Det første katolske universitet åpnes i nær fremtid.

Det første katolske universitet i Kongo vil bli åpnet i nær framtid. Det er en høyskole som ligger i en forstad til Leopoldville. Den vil bli ledet av jesuitt-professorer fra universitetet i Louvain. Høyskolen vil til å begynne med ha tre fakulteter: et medisinsk, et juridisk og et for agronomi. Høyskolen skal også utdanne høyskolelærere. Det første kull av studenter teller 30 unge mennesker.

POLEN

Kirkens primas ber om hjelp til universitetet i Lublin.

Kirkens primas i Polen, erkebiskop *Stephan Wyszinsky*, har rene en appell til landets katolikker og bedt om økonomisk støtte til det eneste katolske universitet som ennå er i virksomhet bak jernteppet, nemlig universitetet i Lublin.

For ikke lenge siden meldte vi at dette universitet nå også er kommet i faresonen for så vilt som kommunistene forsøker å få det forvandlet til å tjene deres formål.

Oppmuntrende nyheter.

På alle tenkelige måter forsøker kommuniststyret i Polen eller rettere sagt *det sovjet-russiske gesandtskap i Warszawa* hvem alle kirkelige anliggender i Polen er underlagt, å svekke kirkens stilling og episkopatets innflytelse. Men ikke i noe lydrike har de hatt mindre hell med seg i disse sine forsøk enn i Polen. Da kommuniststyret således avsatte alle generalvikarer og forvaltere i de vestlige bispedømmer og uten å rådføre seg med kirkens primas tilsatte nye, kunne erkebiskop *Wyszinsky* godt godta disse nye, for i likhet med det kirkefiendtlige kommuniststyret visste han også at i Polen finnes det bare katolikker. Selv om det skulle finnes et eller annet skabbet får blant dem som oppnevnes av kommuniststyret til å bekle kirkelige stillinger, gjør det ikke så meget, da vedkommende meget hurtig vil bli kjent — og dermed helt alene i sin kirke.

En god kjenner av kirkens kamp i Polen forteller i *La Vie Intellectuelle* at søkningen til presteseminarene er overveldende. Kandidatene står likefrem i kø for å slippe til. Seminarene er overfylt, og det er meget vanskelig å skaffe plass til alle som vil studere til prest. Søkningen til ordenssamfundene er også enorm. Således vet ikke karmelitene hvordan de skal kunne ta imot alle som strømmer til dem. De som ikke kan skaffes plass henvises til andre ordenssamfund som for øvrig også har meget stor søkning.

SKOTTLAND

Kirken ingen fare for noen.

På årsmøtet til de skotske presbyterianere nylig var det delt ut til deltagerne en beretning, der katolisismens sterke fremgang i Skottland ble betegnet som en «trusel mot landets protestantiske arv og det liberale demokrati».

Erkebiskopen av Glasgow, mgr. *Donald A. Campbell*, har svart på dette og fremhever at Kirken ikke er en trusel mot noen andre enn Djevelen og hans håndlangere. Kirken har ingen politiske ambisjoner, heter det i erkebiskopens svar. Den ser sin oppgave i å forkynne Guds sannhet til alle skapninger.

SVEITS

Den katolske presse i dag.

Det finnes i dag i Sveits 23 katolske dagblad og 49 katolske tidsskrifter, hvoriblant 13 ukeblad.

TRIESTE

Biskopen av Trieste appellerer til Vestmaktene.

Kirkens stilling i B-sonen i Trieste som administreres av kommuniststyret i Jugoslavia, er ytterst alvorlig på grunn av den forfølgelse den er utsatt for fra kommunistisk hold, uttaler biskop *Satin* i et intervju til verdenspressen. To tredjedeler av sonens prester er arrestert og de gjenværende 30 prester er under sterk oppsikt av det kommunistiske politi som gjør alt for å umuliggjøre enhver form for religiøs liv. Biskop *Satin* appellerer igjen til Vestmaktene og viser til at okkupasjonsmaktene høytidelig har forpliktet seg til å respektere menneskerettighetene.

TSJEKKOSLOVAKIA

Hva klostre er gjort om til.

Ifølge *Veritas* — et tsjekkisk meddelelsesblad som utkommer i Rom — er klostret Brevnov ved Praha gjort om til læreanstalt for sikkerhetspolitiet. Jesuittenes kloster i Praha er bygget om til militær kaserne. I Bratislava — hovedstaden i Slovakia — er jesuittenes kloster gjort om til musikk-skole, mens klostret til Søstrene av den guddommelige Frelser er gjort om til kontorer for staten og byen. I salesianernes kloster er statspolitiet rykket inn. I Tyrnau i Slovakia er salesianernes kloster okkupert av militære embetsmenn; jesuittenes kloster i samme by er gjort om til arbeidskontor. I fransiskanerklostret i Neutra i Slovakia har direksjonen for den nasjonaliserte kemiske industri slått seg ned. Kapellet i jesuittenes kloster i Rosemberok — byen hvor pater *Hlinka* er gravlagt — er gjort om til turnhall.

TYSKLAND

Katolikk utnevnt til McCloy's etterfølger som høykommissær.

Utnevnelsen av *Walter J. Donnelly* til amerikansk høykommissær i Tyskland etter *McCloy* hilses med begeistring av katolikken i De forente stater. *Donnelly* er katolikk og har fått sin utdannelse ved jesuittenes universitet Georgetown i Washington.

Det første misjonssykehus innviet.

Biskopet av Würzburg, mgr. *Julius Doepfner*, har nettopp innviet det første katolske misjonssykehus i Tyskland i nærvær av representanter for Forbundsrepublikken og den bayerske regjering. Ved sykehuset vil misjonsleger bli utdannet og syke misjonærer bli behandlet. Det er knyttet til Det misjons-medisinske institutt og omfatter med 150 senger en tropemedisinske, en indremedisinske og en kirurgisk avdeling. Til sykehuset er også knyttet en sykepleierskole. Anlegget har kostet over 1 million mark.

Menighet avskåret fra sin egen kirke av kommunistene.

Medlemmene av den katolske menighet St. Fransiskus i

Staten som bor i Vest-Berlin, men hvis kirke ligger like ved soneregrensen, er blitt forbudt av det kommunistiske politi å besøke sin kirke. Kirken ligger ved grensegaten, men på den røde siden.

Menighetens kaplan er blitt forbudt å besøke menighets-medlemmene i Øst-sonen, fordi han selv bor i Vest-sonen. Han er nektet passerseddel. Det samme er tilfelle med menighetens organist, en kvinne som flere ganger er blitt arrestert på grunn av kirkebesøk. Også hun bor i Vest-sonen. Den evangeliske kirke i samme strøk har åpnet sine porter for den katolske menighet slik at den kan holde sine gudstjenester der.

Professor Romano Guardini tildelt bokhandlernes fredspris.

Den kjente katolske teolog og filosof *Romano Guardini*, som foreleser i München, er blitt tildelt de tyske bokhandlernes årlige fredspris. I fjor ble den tildelt Albert Schweitzer.

VIETNAM

Fem katolikker i landets nye regjering.

I den nye regjering som er utnevnt av keiser *Bao-Dai* er ikke mindre enn fem av statsrådene katolikker. Det er første gang i landets historie at så mange katolikker er medlemmer av regjeringen.

ØSTERRIKE

Erkebiskop Franz Jachym om menneskets frihet og verdighet.

Den åndelige bakgrunn for de østerrikske katolikkers dag gir mottoet: *Menneskets frihet og verdighet*. I tilknytning til dette motto har Wiens erkebiskop-koadjutor dr. *Franz Jachym* fremsatt noen uttalelser om Kirkens stilling i Østerrike i dag. Etter å ha pekt på mangler og vanskeligheter uttaler erkebiskopen også følgende:

«Den menneskelige frihet og verdighet er verdier som ikke bare har betydning for den tid som kommer. De har også vært tillagt den aller største betydning i fortiden. Det er evige verdier som det gjelder å holde i ære og verdsette i alle tider. Hver tidsalder har imidlertid gitt disse idealers *åndelige innhold*, men ikke for den form de fremsto i før i tiden; den vil kjempe for deres verdi, *men ikke for deres borgerlige form*. Vi må ikke — bare fordi disse verdier har hatt stor betydning i fortiden — forfalle til å forsvare dem med samme midler og i samme omfang som før i tiden. Kirken hverken kan eller skal være vokter for en samfunnsorden som har overlevet seg selv. Kirken kan ikke forsvare fortidens fasader, men vil derimot i alle tider gå helt og ubetinget inn for de øvrige verdier. Her er en grense hvis overskridelse også på det religiøse område er ensbetydende med høyforræderi.»

Eric Arnesen

Akersv. 6, Oslo - Tlf. 42 32 85

Bilverksted - Gummiforhandler

Spesialitet:
MERCEDES BENZ

Rolf Linné Eriksen

Billakkerer

Akersvn. 6. Ved St. Olavs Kirke - Tlf. 41 45 47

HAMAR

INGENIØR STRÆTKVERN

HAMAR
Tlf. 1681 - 1532

OBS!

ST. OLAVS

Forlag og

ekspedisjon

er åpen igjen

etter ferien

KR. MOHN

Urmaker - Optiker

Hamar

INNRAMMING

SE

vårt gode utvalg i
fotografirammer

Didr. Andersen & Søn A/s
BERGEN

NYGÅRDSGT. 12

KOBA CHRISTENSENS
BEGRAVELSESBYRÅ
ENGEN 37 - BERGEN

Telefon: 11 804
Privat: 798 013 - 96 588

HVER DAG

Føres av større kolonialforretninger
A. SMIT & ZOON
BERGEN

A/S BJØRN
Tøsse **MØLLE**

Johan H.
BENTZON
A/S

KOLONIAL - VASKEARTIKLER
En gros Telefon 10 10 6

BERGEN

Stempler
av enhver art
Skilt
for ethvert behov

A/S KR. MADSENS BOK- & PAPIRHANDEL
BERGEN

BRYGGEN 5 - LEPPEN - TELEON 11 48 2

BIRGER MICHELSEN

MALERMESTER
FOSSWINKELSGATE 20
Maler prestegården i Bergen
Tlf. 12 443 -- 97 269

Alt i Papir og
Kontorartikler

TORNÖE

BRØDR. KREBS

Børste & Penselindustri
Bergen
Telefon 11 317

Alliance

KONFEKTFORRETNING
Nygårdsgate 1. — Telf 11 907 Bergen
Alt i sjokolade

All slags

skadeforsikring

Chr. Vestreim & Søn
MEK. VERKSTED & RØRFORRETNING
VESTRE STRØMKAI 1 — BERGEN — TELEFON 16 79 4

Sølv
for

Theodor Olsens Efff.
JUVELER SMÅSTRANDGT 4

alle
anledninger

ERLING KRAGE A/S
PRYD- OG BRUKSKUNST

Bergen
Telefon central 14 110 Telegramadresse: «Kjell»

GEISHA - TE

Kjøkken-
utstyr

OSLO

T. S. JACOBSEN

BEGRAVELSESBYRA

Ullevålsv. 1 - Oslo

Tlf. 33 23 34 - 33 22 46

Privat 41 64 78 - 69 43 72

NORENBERG & CO. A.S

— Margarinfabrikk —

OSLO

Leverandør av den bekjente

«NOCO» margarin

Spesialforretning i
RUSTFRITT STAL
for sykehusene

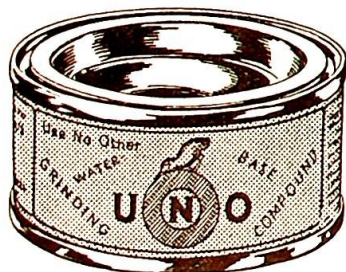
KNUT JUUL CHRISTIANSEN

Stortingsplass 7 II

Tlf. 33 36 24 - Oslo

Tlgr.adr.: RUSTFRIKNUT

H-O

Beste
og hurtigste
slipemiddel
for lager og
ventiler

Benytt våre
avetterende!

All slags
forsikring

ANTH. B. NILSEN & CO'S

ASSURANCE BUREAU A/S

Rådhusgaten 27, Oslo.

Telefon 41 01 10.

TAPETHUSET

Tordenskjoldsgt. 6 b, Oslo

Tlf. 41 07 76

Tapeter — Linoleum

Røntgen- og elektromedisinske apparater

PROTON NORSK RØNTGEN

A/s Norsk Medicinsk Varehus

Pilestredet 7 - Telef. 33 43 70

Sykehusutstyr - Sanitetsmateriell

Brilleoptikk

HANS KARLSEN
MALERFORRETNING

Utfører all slags
malerarbeid

Tordenskjoldsgt. 6 B

Tlf. 41 07 76 - Oslo

FREDRIK HVEDING

Tekn. Kem. Fabrikk og Farvehandel

Kirkegt. 3, Oslo

Telefon: butikk 42 30 63

kontor 42 15 22 - 41 60 79

Johan Olsen & Sønner

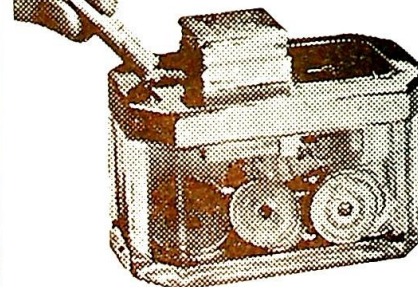
Murmester og Entreprenørforretning

Kongensgt. 17 - Oslo

Etabl. 1896

Tlf. 42 50 85 - 42 52 23

DEN ENKLESTE MÅTE
Å FÅ BARN INTERES-
SERT I Å SPARE ER
Å GI DEM EN SPARE-
BØSSE

«KLAR»

Fåes i banker over hele landet